

ПРЕДГОВОРЪ.

Образована Европа, отъ давно време вече е оставила на стърж сичкы *риторики, метафизики, итики* и тамъ подобны фантастически, неприложими въ животъ тѣ, науки. Тѣзы науки, кои едно време сж играли голяма роля въ образование то на народы тѣ, преподавали сж ся въ едно-временшны тѣ европейскы училища съ най голѣмо старание, из'учвали сж ся съ най голѣми трудове, и при сичко, тыл училища, не сж испущали изъ стѣны тѣ си дѣлни хора, не сж давали на общество то положителны членове, напротивъ — фантазеры, гони-ветровци, кои при сичко си нежелане, быле сж причина на най тжпо невежество у народъ тѣ, на непроходимъ развратъ у общество то, и на тежко-гнетжща сиромашинж у сичкы из'общо. Инѣкъ е и неможало да бжде, и сѣкы здравомыслящъ и джлабоко-проищателенъ човѣкъ ще ся съгласи съ насъ.

На кѣкво сж учили тыя науки, кои за съжаление и до сега царуватъ въ много училища изъ отечество то ни? Нищо положително, нищо основно, отъ което да извлекжтъ кѣква годѣ ползица оныя, кои сж губили време, трудъ и капиталъ, съ намѣрение да но узнаятъ нѣщо. Наука, която учи само какъ безсмысленно да хортуваме по добрѣ, какъ да ся кършимъ предъ други тѣ; наука, коя то учи че 2 и 2 не е 4 а нѣщо отвлеченно, тя не е наука, не може да на нахрани, не може да докара друго освѣитъ въчна слѣпота на онзи народъ, въ училища та на кого то ся предаватъ такыва науки. За голямо съжеление прижъръ тѣ е у насъ и между насъ, и тая е причината на